

Пише: Петар Гордић
понедељак, 25 октобар 2021 22:00

“Мука ми је од идеје да с тобом дијелим небо ЦГ, Мићовићу”[1]

Почетком 2020. године, у време пред чувене црногорске изборе, али и током чувених Литија, појавио се филм *Svjedok božje ljubavi*. [2]

Тај брутални пропагандни видео урадак против блаженопочившег митрополита црногорско-приморског СПЦ Амфилохија Радовића, иако није истог жанра и обима, може се по количини злурадости према Амфилохију мерити само са обимном књигом Веселјка Копривице *Amfilohijeva sabrana ne-djela*. [3] Филм је отприлике кратка верзија те обимне књиге, на чије се електронско „издање“ овде позивам. Узмемо ли у обзир роман Новака Килибарде *Jevandelje po Amfilohiju*, можемо рећи да је то „црна трилогија“ српског народа усмерена против владике Амфилохија.

Пише: Петар Гордић

понедељак, 25 октобар 2021 22:00

У овом тексту ћу покушати да анализирам филм из перспективе питања „ко је започео „спор“ између Амфилохија и етничких Српogораса?“ Са ове дистанце то питање делује као беспредметно и неважно, али „држим“ да то из једног битног разлога није тако. Пласира се као саморазумљива теза (нешто неупитно, очигледно, нешто што није потребно доказивати), а она је део или коцкица српogorskog националног наратива, да је почетком 90-их зли Амфилохије дошао у ЦГ и напао, негирао и посрбљавао, ни криве ни дужне, питоме Српogорсе! Покушаћу да покажем да 1) то није истина и 2) да су ти „дивни“ Српogорси њега вређали много више него он њих.

Многи покушавају, а то се на примеру овог филма добро види, да зацементирају једну црно-белу идеолошку слику света, једну једнострану слику прошлости у којој се неке, благо речено, упитне ствари покушавају представити и третирати као саморазумљиве историјске аксиоме. Једна од тих „истина“ је изнета у првој реченици књиге Веселка Копривице: „Дио Црногораца од почетка деведесетих година XX вијека вјерске обреде обавља у обновљеној Црногорској православној цркви, а други дио у храмовима које је још 1920. године окупирао Српска православна црква.“ Мешање фактички проверљиве истине (да постоје две организације) и историјски спорне интерпретације (да је ЦПЦ обновљена, а да је СПЦ окупатор и узурпатор црногорских храмова) одувек је био добар начин за фалсификовање и пропаганду. У филму (а у књизи поготово) митрополит се представља као неко ко је дошао и украо нешто што му не припада, као зли поп који „из чиста мира/ничим изазван“ сеје мржњу и проклиње све који нису Срби, као неко ко је унео немир и хаос у до тада мирно и хармонично црногорско друштво. То је једна лако доказива неистина која се покушава представити као неупитна историјска истина. Његове реакције биле су, иако понекад претеране, итекако изазване деловањем друге стране. То га не оправдава, али доприноси разобличавању идеолошке црно-беле интерпретације историје на којој филм *Svjedok božje ljubavi* почива. Мита о некаквој грађанској, антифашистичкој и културној ЦГ коју примитивни епископ Амфилохије наводно угрожава и враћа у средњи век.

Књига *Amfilohijeva sabrana ne-djela* заправо је скуп многобројних новинских чланака и колумни написаних у задњих пар деценија и посвећених црквеном питању у ЦГ.

Копривица, као новинар

Монитора и *Данаса*, није

сабрао све релевантне текстове о тој теми и сучељио аргументе свих страна, него је бирао ауторе који су идеолошки противници Амфилохија Радовића. Прави назив те књиге би заправо требао бити

Зло које је снашло митрополита

, судећи по количини увреда које су тамо написане на његов рачун.

Као поручена у току писања овог текста, дошла су усталичења митрополита Јоаникија и епископа Методија, септембра текуће године. Из ког разлога? Због сличних околности

Митрополит Амфилохије као сведок Божије љубави у бесудној земљи

Пише: Петар Гордић

понедељак, 25 октобар 2021 22:00

које су владале током ова три догађаја – устоличења Амфилохија почетком 1991. и устоличења Јоаникија и Методија средином 2021. Није све исто, али дух времена јесте. Дух да они који те вређају и „свим и свачим“ обасипају кукају како их нападаш и вређаш. Пратећи данашње догађаје лакше ћемо се „уживети“ у почетак деведесетих, јер по свему подсећају на атмосферу текућег процеса.

Пре устоличења епископа Јоаникија и Методија креирана је медијска слика угрожености црногорске државе и нације самим тим догађајима. То креирање слике СПЦ као „осмог путника на државном броду ЦГ“ [4] траје дуго, али је интензивирано у последње две године, од децембра 2019. (доношење *Безаконa о слободи вероисповести*

) до избора августа 2020. Након устоличења уследила је лавина текстова о преносу застиђа (устоличења владике Методија) на РТЦГ

[5]
, о херојском отпору Цетиња великосрпској агресији у којима је честити новоизабрани митрополит примио мноштво увреда – десантни епископ

[6]
, достављени митрополит

[7]
, несретни насљедник колаборанта Јоаникија I (мисли се на Јоаникија Липовца, митрополита у време Другог светског рата)

[8]

Пише: Петар Гордић
понедељак, 25 октобар 2021 22:00

, мрачни брадоња и презрења достојан умантијени крвомутник

[9]

, Јаоникије

[10]

, распоп

[11]

, особа коју нико није хтио за митрополита

[12]

, Вучићев и Порфиријев вјерни слуга

[13]

. Ово је само део из тог репертоара увреда, али довољан да дочара креативност „цетињскога“ зла. Све ово и још горе Амфилохије је већ прошао.

На врхунцу шовинистичког трансa Цетињана и њихових регионалних пријатеља једна Сrпогорка, пореклом са Цетиња, написала је: „...остаје нада да ће на крају ријеч Србин, (а чини се како бити Србин данас значи бити силеџија), бити ослобођена свог терета.“ **[14]**□
То је тај „фини, образовани и господски свет који баштини грађанске и антифашистичке вредности!“

Митрополит Амфилохије као сведок Божије љубави у бесудној земљи

Пише: Петар Гордић
понедељак, 25 октобар 2021 22:00

**SVJEDOK
BOŽJE LJUBAVI**

Митрополит Амфилохије као сведок Божије љубави у бесудној земљи

Пише: Петар Гордић

понедељак, 25 октобар 2021 22:00

Митрополит Амфилохије као сведок Божије љубави у бесудној земљи

Пише: Петар Гордић

понедељак, 25 октобар 2021 22:00

